

Првобитно значење речи «Словени»: КолоВени

Било је различитих покушаја да се објасни реч Словени, али су се сви они показали неуспешни јер су следили искључиво етимологију ове речи. Сама реч етимологија је добила данашњи смисао и научни карактер не тако давно, потиче од грчког термина *etymon* (ἔτυμον) – истинит и речи *logia* (λογία)²⁴⁵ – учити, наука. Данас се ова реч користи за одређивање «порекла речи или морфеме, односно, то је област науке о језику која се бави изучавањем првобитне структуре из које је формирана реч и утврђивањем елемената његовог старог значења, изучавањем извора и процеса формирања лексичког система једног језика».¹ Један од основних проблема етимологије у томе је што се без мултидисциплинарних истраживања не може изучити првобитна структура речи, из које је формирана савремена реч која је предмет анализе, што је био случај и са речју Словени. Овде ћу цитирати неке од бројних покушаја одгонетања значења речи Словени, како је то изложено у раду Макса Фасмера «Етимолошки речник руског језика». Користим прилику да у тексту а не у фусноти приметим да се ради о речнику који је објављен у Немачкој на немачком језику под називом «Russisches etymologisches Wörterbuch», који је на руски превео и допунио академик Руске академије наука Олег Николајевич Трубочов²⁴⁷.

Ово није никаква новина јер су «највећи специјалисти» за српски и руски језик управо људи који нису ни Срби нити Руси. Тако Фасмер (који такође није Словен) наводи како се реч Словени изговара у данас морамо рећи различитим словенским језицима. Затим педантно упућује читаоца да упореди латинско *Sclaveni* које означава овај народ, што је управо добар траг да се схвати одакле је ова реч. Даље овај немачки научник истиче да реч Словени потиче вероватно од неког хидронима. Као потпору тој својој тврдњи он подсећа на:

- ❖ називе— следећих река: Словутич (епитет Дњепра), Слуја притока Вазузе (у бившој Смољенској губернији), пољска река Слава, Славица, српскохрватска²⁴⁸, и друге које се доводе у везу са грчким речима κλύζω «запљускујем», κλύζει, βρύει, κλύδων «плима», «запљускујем», «плима» и πλῆμμυρει
- ❖ латинске речи *cluo* – очистити, односно *cloasa* – «канализациони сток»²⁴⁹

Али Фасмер и сам није уверен у такву тврдњу, да не говоримо о елементарној логици и самопоштовању народа, ако се пође од тога да сваки назив народа треба да буде сопствени назив јер су остали само надимци.

У наведеном «Етимолошком речнику» Фасмер одбацује следећа објашњења речи и корене од којих је наводно настала реч Словени:

- ✓ *slava* – слава, утицало је као народна етимологија тек касније (славенскиј у Посошкова; в. ИОРЈАС 4, 1432),
- ✓ Славјанин (славјанин), које је настало по аналогiji са: «Римљанин», «Галичанин», али је при томе овај немачки аутор изгубио из вида да ова конструкција (коју он посматра

¹ «Илустровани енциклопедијски речник», «Бољшаја русијскаја енциклопедија», Москва, 2003, електронско издање.

очито као прелазну) постоји само у руском језику, иако претходно цитира различите варијанте словенских истоветних израза изразу «Словени»,

- ✓ слово – (по аналогiji на алб. shkipetár – «албанци» shkiponj «разумем») с обзиром на то, како наводи, да је суфикс -анин карактеристичан само за речи изведене од назива места,
- ✓ лична имена (са другом компонентом) на -слав (Бодуен де Куртене, JP 3, и сл.; против: в. Микола; Ташицки),
- ✓ молчащий односно ћутећи – онај који не говори, од готског slawan, gaslawan, anaslawan (Мазинг, Baudouinowi de Courtenay 87),
- ✓ зближавања са ирским slúag – маса, војска (Микола),
- ✓ грчки израз за «народ» (упркос Миколи РФВ 48, 272 и сл. «Этногр. Обзр.» 60, 78),
- ✓ «гумно, виноград», наводно из првобитног «насаждающий», упркос Иљинском (ИОРЈАС 24, 1, 141 и сл.),
- ✓ пољско sowień – споро сазревајући лан, од slow – лагани, лењи; енглеско slow – спори и староенглеско sláw (Брикнер, ZONF 2, 153),
- ✓ пољско slowień које је, по мишљењу Торбјорсоновом, повезано с руским соловей (славуј),
- ✓ гот. silba – сам, кимријско helw – поседовање (в. Отрембски LP 1, 143, Slowianie, 1947; против: в. Лер-Силавински),

Допуњујући Фасмера, Трубачов указује на:

- а. новогрчку реч «роб» (в. Кречмер, Afsiph 27, 231; Glotta 15, 307) и сл. литвански назив села Slavenai на реци Slave иако је, по Отрембском, идентично са речју slovene,
- б. новогрчке речи slanos – народ, како тврди Рудникиј (Praslowianszczyana – Lechi – Polska, Познањ, 1959, што понавља и Бернштајн у Уводу у делу: «Тезе упоредне граматике словенских језика»),
- в. «слово», коју Јакобсон (IJSLP, 1/2, 1959, стр. 271) повезује са руском речју «кличане»: «ловци, који крицима подижу дивљач», а такође са опозицијом Словени – Немци.

У «Енциклопедијском речнику» Брокхауса и Јефрона, у одредници Словенски језици аутори тврде: «име Словен, словенски језици не само да не треба сматрати сродним етимолошки речи човек, но чак не треба ову реч изводити ни од речи слава – ‘славни’, ‘познати’, па ни од речи ‘слово – реч’ која би означавала ‘надарени речју’ или ‘они који говоре’». Треба имати у виду да ни немачки грађанин Ф. А. Брокхаус (Brockhaus) а ни грађанин из Петрограда И. А. Јефрон нису Словени па њима, а ни њиховим редакторима, није падало на памет да би реч Словени могла да потиче од речи словесни – писмени, они који знају и имају писмо. Али је зато непроцењиво корисна њихова исправна констатација: «Име Словени су њима прво дали страни народи, пре свега древни Римљани».

По овој енциклопедији, словенска племена су «имала сложена имена, са другом компонентом «-слав» за мушки и «-слава» за женски род. Први део свих тих сложених имена нестали су за римско уво и за римско памћење, и сталном ознаком свих тих једноплених робова остало је слав, слава; представа тог уопштеног имена слав (латински Slavus, Sclavus) одговарало је представи народа са друге стране – представи невољног роба «sclavus» у друштвеном смислу. Од Римљана тај општи назив западних Словена је прешао и на друге, а од Римљана су позајмили тај назив и сами Словени умећући уместо кратког «а» у Slavus, Sclavus самогласник «о», слов-и, између осталог додајући том корену тај или други словенски суфикс, који означава становнике конкретне земље или краја:

Словинин, Словјанин, Словенец, Словинец, Словак... словенски језик... Међу самим

Словенима тим именом су се називали у почетку само они који су живели у непосредном контакту са народима романским или другим западним суседима». Овим енциклопедистима мора се овде, поред захвалности за исправно констатовану локализацију порекла и процедуре настанка неправилне конструкције «Словени», указати на две погрешке:

1. У време пре настанка кованице Словени (а у даљем размишљању ћемо видети да је то кованица и скраћеница) људска популација у Европи је била далеко мања него што је то данас случај и етнос који су Римљани почели да називају Словени ипак је имао један једини назив, и поред тога што је био расут на огромном пространству.
2. И друго, ови енциклопедисти не објашњавају какво је име или каква су права имена била за Словене или прецизније, како су Словени у та давна времена себе називали.

И ја сам у претходним својим радовима заступао мишљење да реч Словени потиче од речи «слово» јер су Србе у древна времена називали «Људи Слово», како у свом раду «Оптужујем ћутање: Како помоћи Европи?» наводи професор Радивоје Пешић, пошто су имали своју АзБуку, што је даље било везано за реч «словесни» у значењу «писмени»,²⁵⁰ који се споразумевају на једном језику.

Међутим, тек анализа древних извора права и анализа садржаја и смисла «српских» фресака у Архангелском храму московског Кремља довеле су ме до правог и изворног значења речи Словени.

Иако је то изгледало невероватно на основу смисла анализе, схватио сам да је и Светислав Билбија правилно написао етруску реч савременом српском азбуком као речи «Коло вени», али да је и Радивоје Пешић у праву када у раду «Винчанско писмо»²⁵¹ тумачи да је реч о Словенима²⁵².

Наиме, назив СлоВени је последица неправилног читања древног етруског (руског, српског) имена КолоВени²⁵³, који се налази исписан на Златној плочици из Пиргија (Пирђија) из VI века пре н. е., која ипак није и најстарији познати археолошки налаз са тим именом. Ово се може схватити само на основу познавања мировозрења (погледа на свет) древних Словена и на основу познавања социјалне структуре у та давна времена Римске империје и временâ која су јој претходила.

Тако Српски чудотворци (Св. Сава Српски и његов отац Преподобни Симеон, Стефан Немања), са истоимене фреске у Архангелском саборном храму московског Кремља, поводом којих сам почео овај рад, учинише још једно чудо тиме што нам открише како су глосатори при транслитерацији азбучних етруских текстова погрешно ишчитали назив КолоВени као СлоВени, а инквизиција (борећи се против хелиоЦентричног система/јАрила, на основу којег су древни СлоВени у Лепенском Виру и Винчи открили годину/год/Jahr/jear као јединицу времена и темељ културе и цивилизације), културу, цивилизацију и достигнућа СлоВена/КолоВена до VI века приписала или грчким полисима и њиховим наводним колонијама или Римској империји. ²⁵⁰

Назив са Златне плочице из Пирђије (у време Римске империје градић: Pirgi, сада градић Санта Севера, на обали Тиренског мора, нешто северније од Рима) је детаљно разматрао Светислав С. Билбија, који га је потпуно правилно прочитао савременим српским језиком уз примену српске азбуке, тако што је Билбија реч (исписану здесна налево)

1. фонетске знаке означене цифрама 1, 2, 3, 4 прочитао као реч – кло «коло»,
2. фонетске знаке означене цифрама 5, 6, 7, 8 прочитао као реч – «вени».

8 7 6 5 4 3 1

Назив «Словени» је значио: «КолоВени*», како је то исписано здесна налево, Азбучним (хириличним) писмом етруске епохе у VI веку пре нове ере на Златној плочици нађеној 1961. године у градићу Санта Севера у Италији (етруски град Пиргиј).

* КолоВени: (на)род који поштује Коло (ГОДишњи циклус кретања планете Мајке-Земље око Сунца – савременим речником: хелиоцентрични систем), које ствара «венац живота» на планети Земљи.

КолоВени

1 2 3 4 5 6 7 8

Правилно писање древног назива «Словени» савременом српском Азбуком: слово «В» је велико ради уочавања слоговне идентичност са изворником (Етруске азбучне текстове треба читати по словима али тумачити по слоговима)

СлоВени

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење имена «КолоВени», написано савременом српском Азбуком (слово «С» је исписано црном бојом јер неправилно прочитано, а слово «В» је велико да би се уочила слоговна идентичност)

слАВяне

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење речи КолоВени (Словени) написано на руском језику (Слова «А» и «В» су велика да би се лакше уочио процес трансформације изворника)

SlaVs

1 3 4 5 6 7 8

Назив «Словени» (КолоВени) исписан на енглеском језику (који је очувао многе колоВенске/слоВенске речи као што су: Год/God; Арило/Year/year round; КолоВин/Halloween/шкот. Хелувин)

SlaWen

1 3 4 5 6 7 8

Следећи латинско и грчко несхватање азбучних слова Немци име КолоВени пишу: SlaWen.

4-1 8 7 6 5

Назив «ВиниКоло» (икавска варијанта имена «КолоВени/СлоВени» из XI века пре н. е.) из града Сард (сада у Турској), написан азбучним/хириличним словима (означеним бројевима 5,6,7,8) лидијске епохе и идеографским знаком «Коло» (означен бројевима 1-4 ради упоређења са етруским азбучним натписом «Коло» на Златној плочици).

При томе је Билбија:

- a) речи кло, коло придао значење «колони, италијански coloni, они који обрађују земљу»²⁵⁵.
То не значи да се Светислав Билбија преварио када је реч коло везао за колоне као друштвени слој.
Ово је драгоцен траг – путоказ порекла друштвеног слоја који се у Француској и Италији очувао под називом серви, у Енглеској под називом вилани²⁵⁶, у Србији себри²⁵⁷ и крстјани²⁵⁸, у Русији под називом крестјани
- b) реч вени (коју је правилно и једноставно исписао српском азБуком, како је написана и у етрусској варијанти) непотребно и неправилно је протумачио као «латински израз од глагола venio, задесити кога, потјецати, вући лозу итд. Овде одговара израз: задешеним ту, на томе месту»²⁵⁹.

Иако је стајао на искључивој позицији да је етрусски језик српски језик, Билбија није уочио да је латински глагол venio, који значи и вући лозу, изведен од чисто српске – словенске речи венац у значењу «лоза».

То још једном доказује да научник носи значајан корак напред, али никад апсолутну истину.

Тако ће и моје на данашењем степену развоја науке најдетаљније и најпрецизније тумачење **како је настала реч СлоВени** које сам изложио у књизи «КолоВени (СлоВени) и континутите културе и права» на 756 страница у боји у формату 300 x 300 мм бити само доказни материјал колико је рад Светислава С. Билбије вредан, колико је он прецизно и правилно ишчитавао етруске азбучне и лидијске азбучне текстове, те да што пре треба систематизација словних знакова Светислава С. Билбије да постане део образовног система у свим слоВенским земљама и свету уопште.

Овиме је успоставио већ неспорно правило:

1. да се етруски текстови читају фонетски (један знак један звук са ретким изузецима),
2. да се етруски текстови лако ишчитавају применом руске, односно српске азбуке,
3. да се етруски натписи морају тумачити слоговно, и по смислу и садржају речи.

Светислав С. Билбија пак, зато што је српска азбука незнатно измењена етруска азбука а српски незнатно измењен етруски језик, могао је прецизно:

- ✓ да испише одвојено сваки фонетски знак етруске речи његовим савременим азбучним графичким идентитетом у српском језику;
- ✓ да за сваки етруски фонетски графички знак посебно одреди глас који он означава у савременом српском језику.

У овом раду ја сам исте речи приказао и тако што сам сваки појединачни графички знак, у склопу ове две речи, означио бројем:

- ❖ испод варијанте исписане у етруском периоду (српском односно расСенском азбуком, која се назива етруско писмо),
- ❖ испод варијанте исписане савременом српском азбуком.

Тиме сам омогућио да се упореди за та два периода:

- a. графичка истоветност сваког одвојеног фонетског знака у ова два периода;
- b. фонетска (гласовна) идентичност за сваки графички знак етруског периода са фонетским значењем тог етруског знака у савременом српском језику.

На основу компарације која је примењена и код Светислава С. Билбије слободно могу рећи да постоји у овим речима невероватно велика граfiјска али не апсолутна идентичност између:

- а. граfiјског лика сваког одвојеног азбучног знака у такозваном «етруском периоду» и
- б. одговарајућег граfiјског лика сваког одвојеног знака ових речи исписаног у савременој српској азбуци.

Али ако се узме у обзир смисао сваког одвојеног граfiјског решења слова и како је оно настало у односу на мировозрење (поглед на свет) КолоВена, може се слободно рећи да постоји идентичност у тим речима између:

- а. граfiјског лика сваког одвојеног азбучног знака у такозваном «етруском периоду» и
- б. одговарајућег граfiјског лика сваког одвојеног знака ових речи исписаног у савременој српској азбуци.

С обзиром на гласовну идентичност сваког одвојеног слова исписаног азбуком етруског периода и савременом српском односно руском азбуком, може се слободно рећи да постоји апсолутна идентичност сваког одвојеног фонетског знака у његовом значењу:

- а. у такозваном етруском периоду (расСенског језика, који се назива етруски језик) и
- б. у савременом српском односно руском језику

Значење речи «КолоВени», па и речи «Вени» остало је непромењено хиљадама година и има стварно значење у словенским (како ми данас кажемо) језицима б те је и граfiчки и смислено очигледно да је реч СлоВени настала из речи КолоВени.

Та граfiчка очигледност се види не само у словенским језицима него и у енглеском, француском и немачком језику.

:

Мене можете контактирати

на електронску адресу bozzidar@inbox.ru

по skype: koloven1

у Београду на тел. +38161 322 0670

у Москви на тел. +7929 9 32 23 72

детаљније на www.bozzidar.ru

СпасиБо(же) Ваша добра дела и разумевање

професор Божидар Митровић, доктор правних наука,
руководилац Катедре Московског финансијско правног факултета МФЈУА, Москва
директор Музеја НЕПРЕКИДНОСТИ СЛОВЕНСКОГ ПРАВА И КУЛТУРЕ ОД ЕПОХА
ЛЕПЕНСКОГ ВИРА И ВИНЧЕ, Москва, МФЈУА

Председник Савета за статусна питања дијаспоре Србије,

члан Савета националности при Влади града Москве

члан Комисије за науку и образовање Савета националности

адвокат Адвокатске коморе града Москве до 2017. године,

председник Регионалне друштвене организације ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА, Москва до 2017. године